

[Baagg-Hansen.]

postbud, en overportør, en toldbetjent og en baneformand få 336 kr. mere om året. Assistenten på begyndelseslønnen ved post- og toldvæsenet samt jernbanerne vil få det samme beløb mere. Jeg tør nok påstå, at ansvaret, arbejdsydelsen og foruddannelsen ikke på langt nær er den samme for disse kategorier af tjenestemænd. En vagtmester ved henholdsvis post- og toldvæsenet samt en lokomotiv- og en togfører vil få 468 kr. mere om året. Det samme foreslås det at assistenter ved etaterne med 8 års tjeneste som assistenter skal have. Også her gælder det, at ansvaret, arbejdets kvalitet og foruddannelsen i høj grad er forskellige. Når man derefter ser, at assistenter på slutlønnen skal have det samme tillæg som overassistenter på slutlønnen, nemlig 540 kr. om året, er der ligeledes her noget, som må forekomme urimeligt, men værre er det dog, at assistenter på slutlønnen og overassistenter skal have 540 kr. mere om året, medens kontrolører på begyndelseslønnen kun skal have 495 kr. og kontrolører med 3 års kontrolørtjeneste kun 520 kr. 20 øre mere.

Det kan dog ikke være rigtigt, at tjenestemænd med et betydeligt ansvar, af hvem man kræver, at de skal yde topprestation i arbejdet, samtidig med at de skal udfolde initiativ og optræde som ledere af arbejdet, ikke engang skal have det samme løntillæg som de tjenestemænd, de skal sætte i arbejde og kontrolere. En sådan form for aflønning kan bestemt ikke fremme arbejdsglæden og næppe heller virke ansporende med hensyn til arbejdsindsats. Det må da også mildest talt kaldes mindre vel betænkt, at der efter forslaget skal ydes ugifte kontorassistenter mellem 25 og 30 år mere end gifte assistenter og overassistenter, ja, mere end gifte kontrolører med 3 års anciennitet og tjenestemænd mellem 50 og 60 år. Nogen sammenligning mellem de pågældende tjenestemænds arbejde og ansvar kan overhovedet ikke opstilles.

Formentlig har ministeren med forslagets bestemmelser vedrørende ugifte og samgifte tjenestemænd mellem 25 og 30 år i nogen måde villet imødekomme de stærke krav om ligeløn, som i de senere år gang på gang har været fremme i diskussionen også herinde, en imødekommenhed, som jeg for mit vedkommende kan bifalde. Men selvom

dette nu er tilfældet, er det dog et stort spørgsmål, om denne imødekommenhed bør gå ud over andre kategorier af tjenestemænd, som uberettiget lider under den uheldige lønudvikling, der er foregået, siden lønningssloven af 1946 trådte i kraft. Der findes f. eks. adskillige ugifte tjenestemænd over 30 år, som udfører et arbejde, der er fuldt på højde med det, deres gifte kolleger præsterer, men som år efter år oppebærer en løn, der er over 1 000 kr. lavere om året end den, deres gifte kolleger oppebærer. Efter forslaget vil den ugifte assistent på slutlønnen få 1 276 kr. mindre end den gifte på samme løntrin. Har ministeren slet ikke haft tanke for disse ugifte tjenestemænd over 30 år? De blev i hvert fald ikke glemt da vi nylig vedtog loven om indkomstskat til staten. Alene her figurerer de med en særlig skala, der udviser betydelig højere beløb for ugifte end for forsørgere.

Siden 1948 har mit parti ført en vedholdende kamp mod nivelleringen af de mellemste og højere lønninger. At en sådan nivelleringsplan havde fundet sted, blev med al ønskelig tydelighed fastslået i det nivelleringsudvalg, som arbejdede 1951—1952. Såvel indenfor alle tjenestemandsoverensretningerne som indenfor samtlige partier i det høje ting var der i 1952 enighed om at søge denne nivelleringsplan imødegået, hvilket også skete ved lønforliget i 1952. Den højtærede finansminister fulgte tildels den samme linie ved lønforliget i 1954. Hvorfor så ændre den så totalt, som det er sket i det foreliggende lovforslag? Det, der på dette punkt var rigtigt i 1952, må da være lige så rigtigt i dag. I perioden 1954—56 er der kommet 5 nye reguleringstillægsportioner til, som alle har medvirket til en ny nivelleringsplan, og desværre kan vi kun forvente, at der vil komme flere reguleringstillægsportioner til i den kommende 2-årige periode; den første portion er jo allerede på vej. Mit parti ønsker derfor at se nærmere på dette forhold i udvalget, da vi har en fornemmelse af, at lovforslagets gennemførelse vil bevirke en ny nivelleringsplan i stedet for at udligne den allerede eksisterende. Skulle der mod forventning ikke findes forståelse for en ændring af lovforslaget på dette punkt i udvalget, må vi forbeholde os ret til at stille ændringsforslag ved lovforslagets anden behandling.